

ска връзка, а това би могло да стане, като се създаде отъ съюзнишка Тракия автономна област, свързана въ икономическо отношение напълно съ България. Западна Тракия трѣбва да заеме най-малко такова мѣсто къмъ България, каквото имаше Люксембургъ къмъ Германия: митнически съюзъ и обща желѣзнопътна мрѣжа. Нека политическиятъ неутралитетъ на съюзнишка Западна Тракия бжде достатъченъ за да разсѣе всички мними страхове и прѣдразждащи у кабинетитѣ на ония съюзени велики сили, които настояватъ да се откъсне България отъ нейния най-естественъ изходъ къмъ Бѣло море.

Ако автономното управление на Западна Тракия (заедно съ Ксантийско) се разшири и върху Източна Тракия, тогазъ икономическото съществуване на цѣлокупна Тракия се още повече осигурява.

* * *

Ние искахме, молихме се да ни се остави Западна Тракия цѣла, както я владѣхме прѣди 1915 година въ силата на Букурешкия договоръ. Никой не може да откаже, че Западна Тракия съставя частъ отъ българската земя, че нейното българско население е значително и най-пригодно да подигне стопански тая земя, като я разработи грижливо, както само то умѣе. Самитѣ грѣцки държавни и обществени дѣйци прѣди да намѣрятъ безграничната подкрѣпа на своитѣ съюзници, признаваха въ разговоръ, въ съчинения и въ международни актове правата на България върху частъ отъ македонския и тракийски бѣломорски брѣгъ. Сжщо такива признания направиха турцитѣ въпрѣки значителниятъ